

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνός.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Σεπτεμβρίου 1870. | ΕΤΟΣ Γ'.—ΦΥΛΛΑΔ. Η' ΚΑΙ Θ'.

Ἡ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΕΥΓΕΝΙΑ

ἩΤΟΙ

ΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Τοιοῦτος εἶνε ὁ τίτλος δράματος ποιηθέντος μὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντωνίου Ι. Ἀντωνιάδου γυμνασιάρχου ἐν Πειραιεῖ, φραγευθέντος δὲ κατὰ τὸν ἐραστεικὸν ποιητικὸν διαγωνισμόν. Τοῦ ἀξιολόγου τούτου δράματος παρέχομεν σήμερον τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ «Ἡλιόφωτος» σκηνὰς τινὰς, τὰς καλλίστας, ἐκφράζοντας δημοσίᾳ πρὸς τὸν κύριον Ἀντωνιάδην τὰς εὐχαριστήσεις μας, διότι παρέσχεν εἰς τὸ Περιοδικὸν ἡμῶν ἐνδιαφέρον καὶ καλὸν ἀνάγνωσμα μετὰ μεγάλης προθυμίας.

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΣΚΗΝΗ Α'.

Ὀδός.

ΣΕΣΤΟΣ (καθ' ἑαυτόν).

Ὁ οἶκος τῆς ἀγάπης μου! ὁ μυστικὸς
Εἰς τὴν καρδίαν μου παλμὸς, ἐμήνυσεν

Ὅτι πλησίον εἶμαι, πρὶν τὰ ὄμματα
Προσβλέψουν τὴν θυρίδα, ἐνθα βλέμματα
Ἠλλάξαμεν τὸ πρῶτον. Πόσον ἔβαλλε
Τὸ πῦρ ἢ κόρη τότε! μ' ἐπυρπόλησεν
Εἰς τὴν στιγμὴν τὸ στήθος· μοι ἐχάρισεν
Κυδαμονίαν, τὴν ὁποίαν ἀλλαχοῦ
Δὲν δύναμαι νὰ εἶρω. Ἄχ! ἂν μετ' αὐτῆς
Νὰ διαγάγω τὴν ζωὴν ὀλοκλήρον
Ἡ τύχη δῶρον μοι παρεῖχε· πλὴν πικρὸν
Προσίστημα μοι λέγει· «Σέξτε, μὴ συχνὰ
Τὰ βήματά σου φέρεις πρὸς τὴν ἀγυιάν,
Ἦτις τὸ ἄνθος ἔχει· κρύπτοντ' ἄκανθαι
Ἐνίστ' ὑπὸ ρόδα τὴν μορφήν καλὰ.»
Πλὴν ἔστω· δὲν μὲ μέλει· μήπως εὔρηκα
Στιγμὰς ὀλβίας ἀλλαχοῦ εἰς τὴν ζωὴν,
Ἴνα τὸν δρόμον τοῦτον καταλίπω; Πρόσκαιρα
Τὰ πάντα εἰς τὸν κόσμον, ἔχουσι πικρὰν
Τὴν τρύγα ἐπὶ τέλους εἰς τὸ πόμα των.
Λοιπὸν πρὸς ὄραν κἂν ἐντρέψῃσον, ψυχῇ,
Εἰς ἔρωτος ἐκστάσεις, ὧν γλυκύτερον

Ποτὸν δὲν εἶναι εἰς τοῦ βίου τὸ παιδρὸν
 Συμπόσιον. Ἐν τούτοις ἄς κτυπήσωμεν
 Τὴν θύραν.

(κτυπᾷ τὴν θύραν)

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΣΕΕΤΟΣ, ΕΥΓΕΝΙΑ:

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Τίς τὴν θύραν ἔκρουσεν;

ΣΕΕΤΟΣ.

Ἐγὼ

Ὁ Σέξτος κρούω.

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Ἦ φωνή! παρόμοιος
 Πρὸς τὴν φωνὴν ἐκείνην, ἣν ἀκούουσιν
 Οἱ εὐσεβεῖς, ὁπότε μετὰ θάνατον
 Κριτῆς τοῦ Ἄδου πέμπει τὰς ψυχὰς αὐτῶν
 Τὴν αἰωνίαν ἢ ἀπολαύσωσι ζωὴν.
 Ἄ, Σέξτε μου! τοσοῦτον πῶς ἐβράδυνας;
 Σ' ἐπρόσμενον, κι' ἐντὸς τοῦ στήθους μου παλμοὺς
 Σφδροῦς ἐνόουν. Σταθερὸς κείποτε,
 Δὲν ἀμφιβάλλω, εἶται! πλὴν τίς δύναται
 Τὰς ὑποψίας νὰ κοιμίση τῆς ψυχῆς;
 Σὺ παρομοίως ἀγαπᾷς, κι' ἐνίοτε
 Ζηλοτυπεῖς! δὲν εἶναι, Σέξτε, ἀληθές;
 Ἐνίοτε δὲν νύσσουν τὴν καρδίαν σου
 Τινὲς ιδέαι, βάσιν μὲν μὴ ἔχουσαι,
 Ἄλλ' ὅμως κάπως συνταράττουσαι πολὺ;

ΣΕΕΤΟΣ.

Ἄχ, Εὐγενία! ποῦ τοσοῦτον ἔμαθες
 Λεπτῶς νὰ μ' ἐπιπλήττης; Βέβαια πολὺ
 Δὲν ἤργησά! καθότι μόλις πρὸ μικροῦ
 Ἐβύθισεν ὁ Φυῖθος εἰς τὰ κύματα
 Τὸν ἐρυθρὸν τοῦ δίσκου! σὺ δὲ πάντοτε
 Μοὶ λέγεις ἢ ἀποφεύγω τὸ λαμπρὸν τοῦ φῶς,
 Ὅσάκις θέλω φῶς ὑπέρτερον, τὸ σὸν,
 Εἰς τὴν ψυχὴν μου νὰ κομίση ἔκστασιν
 Εὐφρόσυνον, ὅποιον μόλις ὁ φυγὰς
 Αἰσθάνεται, ὁπότε τὴν πατρίδα του
 Ἐπαναδλέπη μετὰ χρόνον ἰκανόν!
 Τὰ πάντα δὲ νομίζῃ ὅτι μειδιοῦν.

(Ἡ Εὐγενία ἀναστενάζει).

Πλὴν, Εὐγενία, πόσον μ' ἀνησύχησεν
 Ὁ στεναγμὸς τοῦ στήθους, ὅπερ ἔπλασαν

Αἱ Χάριτες εἰς δρόπον ῥόδων χύσασαι
 Τῶν κρίνων αὔραν.

ΕΥΓΕΝΙΑ (βλέπουσα τρυφερῶς).

Σέξτε μου!

ΣΕΕΤΟΣ.

Τί ἔπαθες;

Ἦ πόσον εἶσαι ἀσθενὴς καὶ κάτωχρος!
 Τί ταῦτα νὰ σημαίνουν;

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Σ' ὠμολόγησα

Καὶ ἄλλοτε, νομίζω, μυστικὴν τινα
 Παραγγελίαν ὅτι ἔχω τῆς μητρός,
 Τῆς ὑπὸ τάφον ἤδη κοιμωμένης πρὸ πολλοῦ. . .

ΣΕΕΤΟΣ.

Ἄχ! διατί μινύεις δολιχέρην
 Εἰς τῆς ζωῆς τὸ πλήρες ἡδονῆς παιδρᾶς
 Ποτήριον; βεβαίως ἔχομεν ἡμεῖς
 Οἱ ζῶντες χρέος πρὸς τοὺς κάτω! πλὴν στιγμᾶς
 Τοιαύτας πρέπει μάτην ἢ ἀπολλύωμεν,
 Καθ' ἃς ὁ ἔρως τὰς χρυσὰς του πτέρυγας
 Ἀνοίγει νὰ σκιάσῃ ζεῦγος ἐραστῶν;
 Ἄρκουν εἰς τοὺς θανόντας αἱ κυπάρισσοι
 Καὶ τάνθη, τὰ ὅποια χεῖρες συγγενῶν
 Φυτεύουσιν εἰς τοὺς τάφους ἐναγίσματα
 Καὶ στήλη μαρμαρίνη μετ' ἐπιγραφῆς
 Ἀπήλαυσαν ἐκεῖνοι ὅμοια κι' ἡμεῖς
 Τὸν βίον πρέπει ἢ ἀπολαύσωμεν τὸ φῶς
 Τὸ τοῦ ἡλίου δὲν προσβλέπουν παντελῶς
 Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἄδου, καθὼς λέγουσι!
 Κι' ἡμεῖς ἐν ὕτῳ ζῶμεν πρέπει μάταια
 Νὰ τρέφωμεν μὲ λύπας τὴν ψυχὴν ἡμῶν;

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Πλὴν, Σέξτε, δὲν πιστεύεις μετὰ θάνατον
 Οἱ ἄνθρωποι νὰ δίδουν δίκην τῶν ἐδῶ
 Πραχθέντων;

ΣΕΕΤΟΣ.

Ταῦτα πρὶν ἐπίστευον ἐγὼ

Ὅτ' ἠλικίαν εἶχον ἄρρονος παιδὸς
 Ἀπλήστως μύθους ἀκροώμενος γραιῶν.
 Πλὴν ἤδη ταῦτα μόνον οἱ χριστιανοὶ
 Κι' Ἑβραῖοι, καθὼς λέγουν, δογματίζουσι,
 (Ἡ Εὐγενία ἀποσάφεται ἐν βῆμα τρομαγμένη).

ΣΕΞΤΟΣ.

Τί ἔπαθες ; διόλου πλέον μὴ φοβοῦ.
 Τὴν ἄδειαν μεθ' ὄρκου χθές μοι ἔδωκεν
 Ὁ προσφιλέτης πατήρ μου σύζυγον αὐτός
 Ἐγὼ νὰ λάβω κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν.
 ὦ ! πῶς θὰ λάμψης εἰς τὸν πέπλον τὸν λευκόν,
 Ὅποτεν αἱ παρθένοι σὲ στολίσωσι
 Μὲ βρόδων στέμμα, κι' ἄνθη στρώσουν τὴν ὁδόν,
 Ὅποθεν θὰ διέλθης πρὸς τὸν Ἰλισσόν,
 Ὡς νύμφην νὰ σὲ λούσουν φίλαι ψάλλουσαι
 Τὴν χάριν, ἣν παρέχει ὁ ὑμέναιος
 Εἰς ἐραστὰς ὀλβίους ! Πλὴν, ὦ φίλη μου,
 Πῶς ἔρριψες τὸ ὄμμα κάτω πρὸς τὴν γῆν,
 Κι' ὠγρὰ καθὼς τὸ κίτρον αἴφνης ἔγεινε ;
 Τί ; δάκρυ, βλέπω, ῥέει ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν,
 Τῶν οὐρανίαν παρεχόντων εἰς ἐμέ
 Χαράν ! Θεέ ! τί ἔχεις Εὐγενία μου ;

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Μυστηριώδης πόνος τὴν καρδίαν μου. . .

ΣΕΞΤΟΣ

Μυστηριώδης ! φεῦ, ὑπάρχουν τὸ λοιπὸν
 Καὶ πρὸς ἐμέ καρδίας μυστικοὶ παλμοί !

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Ἄν σ' εἶπω πλὴν, ὦ Σέξτε, τὸ μυστήριον
 Αὐτὸ τὸ τὴν ψυχὴν μου θλίβον, παρευθὺς
 Θὰ μὲ μισήσης.

ΣΕΞΤΟΣ.

Νὰ σὲ μισήσω ! Βέβαια
 Θὰ σὲ μισήσω, ἂν ἐμίσησέ ποτε
 Τὴν μόνην θυγατέρα μήτηρ δυστυχῆς.
 Τί λέγεις, Εὐγενία ; δὲν ἐγνώρισες,
 ὦ φαίνεται, ἀκόμη τὴν ἐμὴν ψυχὴν.

ΕΥΓΕΝΙΑ.

ὦ ! σὲ γνωρίζω κάλλιστα πλὴν σὺ αὐτὸς
 Μὲ φρίκην τὸνομά μου πάντοτ' ἤκουσας.

ΣΕΞΤΟΣ.

Καὶ πάλιν ἄλλη φράσις μᾶλλον σκοτεινὴ
 Τῆς πρώτης.

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Τὸνομά μου . . .

(καθ' ἑαυτήν)

Ἠλάσκα τοῦ παντός,
 Βοήθει με, τὰ μέλη πάντα τρέμουσι.

ΣΕΞΤΟΣ (μὲ τρυφερότητα.)

Ναί, τὸνομά σου . . .

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Λέγεται « χριστιανή. »

ΣΕΞΤΟΣ (περιφερόμενος ὡς παράφρων.)

Χριστιανή ! ὦ φρίκη ! ποίαν ἤμασεν
 Ὁ ἄδης φλόγα ! ποίους ῥίπτει κεραινοῦς
 Ὁ οὐρανὸς τὸ στῆθος καίων τὸ ἐμόν !
 Τί εἶπες, Εὐγενία ;

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Ναί, Χριστιανή
 Δὲν ἤλπιδες, τὸ βλέπω, ἐκ τοῦ στόματος
 τῆς φίλης σου ν' ἀκούσης ταῦτα πλὴν . . .

ΣΕΞΤΟΣ.

Θεοί !
 Νομίζω πῶς εἰς ὄφεις μ' ἔρριψαν, κι' αὐτοὶ
 Πυρίνους γλώσσας βάλλουν νὰ μὲ φάγωσι.

ΕΥΓΕΝΙΑ (μὲ τρυφερότητα.)

Πλὴν ἀκουσόν με, Σέξτε τὰχα πρὶν ἐγὼ
 Χριστιανὴ δὲν ἤμην ; πῶς μ' ἐλάτρευες
 Τοσοῦτον τότε ;

ΣΕΞΤΟΣ.

Ναί, διότι παντελῶς
 ἠγνόουν τοῦτο.

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Κι' ὅμως εἶμαι ἡ αὐτὴ
 Καὶ τώρα, καθὼς ἤμην καὶ τὸ πρότερον.

ΣΕΞΤΟΣ.

Τῷ ὄντι πλὴν εἶπέ μοι πίνεις ὄμοια
 καὶ σὺ τὸ αἷμα βρέφους ; ὄρκον δὲ φρικτὸν
 Ὅμνυσι ν' ἀφανίσῃς πάντας τοὺς Θεοὺς
 Τὸν Ναζωραῖον μὴ πιστεύοντας ;

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Καὶ σὺ,
 Καὶ σὺ λοιπὸν, ὦ Σέξτε, ταύτας τὰς μωρὰς
 Συκοφαντίας καθ' ἡμῶν ἐπίστευσας ;
 Πλησίασε μὴ φρίττης παρατήρησον
 (τῷ δεικνύει σταυρὸν ὃν εἶχεν ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ)

Τί γεγραμμένον εἶναι κάτω τοῦ σταυροῦ,
 Ὅν εἰς τὸ στῆθος φέρω ἰδ' ἀνάγνωθι.

ΣΕΞΤΟΣ (ἀναγιγνώσκει.)

« Ἀλλήλους ἀγαπάτε. »

ΕΥΓΕΝΙΑ.

* Ἔχουν τι φρικτὸν
Αἱ δύο λέξεις αὐταί; Τοῦτο σύνθημα
Ἡμῶν ὑπάρχει, Σέξτε! νόησον κελῶς
Τὴν ἐννοίαν τοῦ λόγου τούτου, κι' ἐπειτα
Κακούργους ἀποκάλει τοὺς χριστιανούς.
Καὶ τοὺς ἐχθροὺς προσέτι, Σέξτε, ν' ἀγαπῶ
Ὁ ἰδρυτὴς προστάττει τῆς θρησκείας μας
Κι' αὐτὸν τὸν ἐναντίον, ὅστις αὐρίον
Το αἷμα θέλει χύσει τοῦ γονέως μου,
Κι' αὐτὸν προστάττει ἐκ καρδίας ν' ἀγαπῶ.

ΣΕΞΤΟΣ.

* Ἀλλ' ἢ ἐμὴ προστάσσει πάντας νὰ μισῶ,
Ὅποσοι σταυρωμένον δούλον προσκυνοῦν.

ΕΥΓΕΝΙΑ.

* ὦ Σέξτε μου, δὲν βλέπεις πόσην ἔχουσι
Διαφορὰν αἱ δύο πίστεις; νὰ μισῆς
Ἡ σὴ προστάττει, ἢ δ' ἐμὴ, νὰ ἀγαπῶ.
Τὴν πίστιν τῆς ἀγάπης, ἥτις σ' ἔθρεψε
μέχρι τοῦ νῦν μὲ γάλα τῆς ἡδονῆς,
Προτίμησον. Σὺ δὲν μὲ εἶπες πρὶν
« Τῶν γραϊδίων ἤδη μόνον ἴδιον
Κατήνησεν ἡ πίστις εἰς τὰ εἰδῶλα; »
Μοιχείας ἢ θρησκεία διηγείτ' ἢ σὴ
Παιδοκτονίας, φάλους ἔρωτας, κι' οὐδὲν
Διδάσκει τὸ γενναῖον. Πρόσελθ', ἀκουσον
Μὲ προσοχὴν, ὦ Σέξτε, τὰ διδάγματα
τῆς πίστεως ἀπάντων τῶν χριστιανῶν
Θεὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν πνεύματι
Πιστεύομεν· καὶ πάντων πρῶτιστον ἡμῶν
Ἐκαθῆκον τὴν ἀγάπην· εἰς τοὺς μέλλοντας
Ἐλπίζοντες αἰῶνας ἢ ἀθάνατος
Ἡμῶν ψυχὴ νὰ ζήσῃ.

ΣΕΞΤΟΣ.

Κύτταξε! κι' ἐμὲ
Αεῖποτε κατεῖχε φρίκη.

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Τοὺς θνητούς
Ἀλλήλους ἴσους θεωροῦμεν ἀπαντας.

ΣΕΞΤΟΣ.

Τῆ ἀληθείᾳ ταῦτα τὰ ἰδανικά
Εὕρισκω συμφωνοῦντα πρὸς τὰ πλάσματα

Τῆς φαντασίας καὶ τὰς σκέψεις τοῦ νοῦς,
Πρὸς τὰς ὁποίας κάποτε περιπατῶν
Εἰς ἐρημίας αὐτομάτως φέρομαι.
Τῷ ὄντι, λέγω, ἂν ὁ βίος τῶν θνητῶν
Ἐτρέφετ' ὑπ' ἀγάπης, οἷαν ἔχομεν
Ἐγὼ κι' ἡ Εὐγενία, ἂν ἔλπίζομεν
Ἀθανασίαν, ὅπως ὕταν βλέπομεν
Ἀλλήλους οἱ ἐρώντες, καὶ πιστεύομεν
Ὅτι δὲν θέλει τῶν αἰώνων ἡ φορὰ
Ψυχὰς χωρίσει γενομένας τοῦρανοῦ
Χαρὰν εἰς πᾶσαν νέαν ἐντευξίν ἡμῶν . . .

ΕΥΓΕΝΙΑ (μετ' ἐλπίδος.)

Λοιπὸν, ὦ Σέξτε, ταύτας τὰς ἰδέας σου
Ἀπάσας ἢ θρησκεία τῶν χριστιανῶν
Λατρεύει.

ΣΕΞΤΟΣ.

* Ἀν τῷ ὄντι τὰς ἰδέας μου
Αὐτὰς ἢ πίστις ἔχει τῶν εἰς τὸν Χριστόν. . .

ΕΥΓΕΝΙΑ,

Ἄν μὲ πιστεύεις; πότε πλὴν μέχρι τοῦ νῦν,
ὦ Σέξτε μου, τὰ χεῖλη ταῦτ' ἐφεύσθησαν;

ΣΕΞΤΟΣ.

Οὐδέποτε τῷ ὄντι ἀληθέστατος
Ὁ λόγος οὗτος εἶναι· πάντοτ' ἔφυγες
Τὸ ψεῦδος, καὶ πρὸς χάριν ἀστείότητος
Ἀπλῆς.

ΕΥΓΕΝΙΑ καθ' ἑαυτήν.)

Θεὲ μου! φώτισον τὸν νοῦν αὐτοῦ
Καὶ τὴν καρδίαν.

(πρὸς τὸν Σέξτον)

Κι' ὁμῶς λέγουσι συχνὰ
Τοῦ ψεύδους χρῆσιν κάμνουσιν οἱ ἔθνηκοι
Πρὸς χάριν μόνον παιδιᾶς.

ΣΕΞΤΟΣ.

Πλὴν λέγε μοι,
ὦ Εὐγενία· τάχα τοῦτο ἐντολή
Ἐπάρχει τῆς θρησκείας τῆς Ἑβραϊκῆς;

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Βεβαίως· ἀλλ' ὦ Σέξτε, πόσον ἀγνοεῖς
Τὰ πράγματα! δὲν εἶναι παντελῶς ταῦτόν
Τὸ τῶν Ἑβραίων θρησκευμα πρὸς τὴν ἀγνήν
Ἡμῶν θεολατρείαν· τὸναντίον δὲ
Τοῦ Μωϋσέως ὅσοι λέγοντ' ὑπαδοί,

Ἐπάρχουσιν οἱ πάντως μάλιστα ἄσπονδοι
Ἐχθροὶ τοῦ Ναζωραίου.

ΣΕΞΤΟΣ.

Κύτταξε ! κι' ἡμεῖς
Νομίζομεν πῶς εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτό.
Ἄμφοτεροὶ βυθίζουσι εἰς τὰς ἀγυῖας
Στυγνοὶ καὶ μὲ τὴν ὄψιν πάντοτ' ἄθυμον.
Ἄμφοτεροὶ τὰς σχέσεις φεύγουσιν ἡμῶν
Κι' εἰς τῆς νυκτὸς τὸ σκότος, λέγουσι οἱ πολλοί,
Τὰς τελετὰς ποιῶσιν οἱ χριστιανοί.

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Πλὴν, Σέξτε μου, τοὺς εἶδες μόνος ἄραγε ;

ΣΕΞΤΟΣ.

Οὐδέποτε τὰς πράξεις τῶν πολλῶν ἀπλῶς
Σοὶ λέγω.

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Δὲν πιστεύεις μᾶλλον εἰς ἐμὲ
Λοιπὸν, ὦ Σέξτε ; μόνος ὠλολόγησας
Ὅτι τὸ ψεῦδος φεύγουσι τὰ χεῖλη μου.
Εἰς τὴν θρησκείαν τὴν ἀγάπην ἔχουσαν
Τὸ σύμβολόν τῆς πρόσελθε, καὶ θέλομεν
Ἀνταγαπᾶσθαι κι' εἰς τὸ μέλλον τρυφερῶς.

ΣΕΞΤΟΣ (καθ' ἑαυτόν).

ὦ λόγοι, τὴν καρδίαν γοητεύαντες
Ὡς μουσικῆς ὠραίας φθόγγοι θελκτικοί,
Οἵτινες ἐνθουσι τὴν ψυχὴν ἐγείρουσι.
Τί πάσχω, δὲν γνωρίζω κορυβαντιῶ
Κι' εἰς ἔκστασιν νομίζω πῶς εὐρίσκομαι
Πῶς δ' αἰφνης μετεβλήθην, ὅπως ἀγνοῶ
Τὸ μῖσος πρὸς τοὺς πρώην πλάνους γόητας
Νομιζομένους, νῦν εἰς φιλικώτατον
μετεποιήθη αἶσθημα, κι' ἐπιθυμῶ
Χριστιανὸς νὰ γείνω.

(πρὸς τὴν Εὐγενίαν ἐθουσιῶν.)

Εὐγενία μου,
Εἰς τὴν θρησκείαν τῆς ἀθώας σου ψυχῆς
Καὶ τῆς ἀγάπης τῶν ἀνθρώπων γράψον με.
Ἀπὸ τοῦ νῦν ἐδραῖον λάτριν' μετὰ σοῦ
Θὰ ζήσω, κι' ἐν ἀνάγκῃ θέλομεν ὁμοῦ
τῶν ἰδεῶν μας δώσει τὴν ζωὴν αὐτὴν
Ἀντάλλαγμα.

ΕΥΓΕΝΙΑ (μὲ χαράν.)

Τῷ ὄντι, Σέξτε, δέχεσαι ;

ΣΕΞΤΟΣ.

Ναί, δέχομαι, τὸ εἶπον.

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Δέσε τὸ λοιπὸν

Εἰς τὸν λαυμὸν σου τοῦτο νῦν τὸ σύμβολον
(ὁ Σέξτος φρίττει καὶ ἀποσύρεται.)

Μὴ φρίττης ὦ Θεέ μου ! ὡς νὰ σ' ἔδαικον
Ἐξαίφνης ὄφρι, μὴ τὸ βῆμά σου πλανᾷ.
Δὲν εἶπες μόνος, ὅτι χάριν ἰδεῶν
Τοιούτων δίδεις παμπροθύμως τὴν ζωὴν ;
Κι' ὁ τῆς θρησκείας ἀρχηγέτης ὅμοια
Εἰς τὸν σταυρὸν ὑπέστη θάνατον φρικτὸν,
Μὴ θέλων λειποτάκτης νὰ ὀνομασθῆ
Τῶν ἑαυτοῦ δογμάτων. Σέξτε, κύτταξε !
Δὲν εἶμ' ἐγὼ παρθένος, μολις ἔχουσα
Τὸ θάρρος νὰ λαλήσω ἔμπροσθεν αὐτοῦ
Προσέτι τοῦ πατρός μου ; κι' ὅμως ἂν ποτὲ
Μὲ διατάξουν τὴν θρησκείαν τοῦ Χριστοῦ
Ν' ἀφήσω, θ' ἀποθάνω μᾶλλον πρόωρα,
Κι' ἂν ἄλλως μέγα τι τοῦ κόσμου ἀγαθὸν
Εἰς τὴν λειποταξίαν τύτην ἐμελλεν
Ἀνταμοιβῆ νὰ γείνη. Ταύτης τὸ λοιπὸν
τῆς ἀποφάσεώς μας σύμβολον ἡμεῖς
Ἐπὶ τοῦ στήθους τὸν σταυρὸν προσδένομεν
Κι' ἂν ἔγῃς θάρρος ν' ἀποθάνης μεθ' ἡμῶν,
Χριστιανὸς θὰ γείνης ἄλλως, ὑπαγε
Αἰώνιος χωρίζει ἄβυσσος ἡμᾶς.

ΣΕΞΤΟΣ.

Καὶ πῶς ; ἐγὼ παρθένου μέλλω νὰ φανῶ
Δειλότερος ; κι' ὁ παίζων εἰς τὸν πόλεμον
Ὅταν ἀστράπτουν ξίφη καὶ τὸ ἔδαφος
Τῆς γῆς ἀχνίζει ἐκ τοῦ αἵματος, τανῦν
Θὰ στρέψω νῶτα ; μὰ τὸ βλέμμα σου αὐτό,
Τὸ φέρον τὴν καρδίαν μου εἰς ἔκστασιν
Χαρᾶς, δὲν θὰ διστάσω πλέον παντελῶς
Νὰ γείνω τῆς θρησκείας ταύτης μαχητής
Καὶ τὸν σταυρὸν σας φέρων σύμβολον, μ' αὐτὸ
Τὴν τάξιν νὰ μὴ λίπω, ἐνθα μ' ἔταξεν
Ἡ ἀθωότης καὶ γλυκεῖά σου ζωή.
Ἀφίνω τὰς προλήψεις, φέρε τὸν σταυρὸν.

ΕΥΓΕΝΙΑ

(περιβάλλουσα τὸν σταυρὸν εἰς τὸ στήθος τοῦ Σέξτου).

ὦ, πόσον εἶσαι, Σέξτε, νῦν διάφορος !
Ὡς ἄγγελος τῷ ὄντι εἶσαι τούρκου
Ὀρκίως ὡς τὸ ζεῦγος τὸ πρωτόπλαστον,
Ὅποτε πρῶτον ἦλθ' εἰς τὸν Παράδεισον,
Πρὶν ὀπαγοῦργος ὄφρι τὸ δολιευθῆ

ΣΕΞΤΟΣ.

Τῷ ὄντι, παρομοίως ἀγνοῶ κι' ἐγὼ
 Ὅποιαν νέαν δύναμιν προσέλαβα,
 Ὡς βάρος ἐκ τοῦ στήθους τούτου μέγιστον
 Ἀόρατός τις χεὶρ νὰ μοῦ ἀφῆρεσεν
 Ἡ δὲ ψυχὴ μου νῦν πολὺ πλειότερον,
 Ἡ πρότερον, νομίζει ὅτι μετὰ σοῦ
 Εἰς νέαν συνεδέθη μίαν ὑπαρξίν.

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Καὶ οὕτως ἔχει, Σέξτε· πότε ἄχρι τοῦ νῦν
 Εἰς γάμον σ' ὑπεσχέθη νὰ συνενωθῶ
 Δι' ἐθνικῆς στεφάνης εὐλογοῦμενον ;
 Ναί, τὴν καρδίαν ταύτην εἶχες κτήμά σου·
 Ἀλλὰ πλειστάκις ἤδη δὲν σ' ἀνέφερα
 Περὶ ἀγάπης μόνον νὰ με ὁμιλῆς,
 Καθότι μία τῆς μητρός μου ἐντολὴ
 Μ' ἐμπόδιζε τὸν γάμον νὰ συνάψωμεν
 Ταχέως ;

ΣΕΞΤΟΣ.

Ναί, πολλάκις ἀληθῶς αὐτὰς
 Τὰς λέξεις μ' ἔχεις εἶπει· καὶ πῶς δι' αὐτὰ
 Εἰς ὑποψίας κάποτε βαρύθυμος
 Ἐνέπιπτον, καὶ μὴ πῶς αἰσθημα θερμὸν
 Δὲν τρέφεις ἐσκεπτόμην· ὅμως ὕστερον
 Ἐν πάλιν βλέμμα τῶν ὀμμάτων φλογερὸν
 Μ' ἐδίδασκεν ὅποιος ἔρωσ κρύπτεται
 Εἰς τὴν καρδίαν ταύτην.

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Πάντα τοῦ λοιποῦ
 Ὡς Σέξτε, πκύουν ἤδη ὅπως τὸν Χριστὸν,
 Καὶ σὲ δὲν θέλω πώποτε ἀπαρηθῆ,
 Κι' ἂν μ' ἀπειλήσουν νὰ με ρίψουν ἐκ κρημνῶν,
 Ἡ νὰ με πνίξουν εἰς βαθὺν ὠκεανόν.
 Κι' ἰδοὺ, σοὶ δίδω τῶρα τὸν δακτύλιον
 Αὐτὸν ὡς ἀρχαῖον· κι' ἔσο βέβαιος,
 Ἐφ' ὅσον χρόνον δάκτυλος τῆς δεξιᾶς
 Χειρὸς σου θὰ τὸν φέρῃ, θέλ' ἢ πίστις μου
 Ἐδραιοτέρα εἶσθαι τῶν βουνῶν αὐτῶν,
 Ἄτινα ρίζας ἔχουν εἰς τὰ ἔγκατα
 Τῆς γῆς, κι' ἀνέμων βίαν δὲν τρομάζουσιν.

ΣΕΞΤΟΣ.

Ὡς φῶς ἡμέρας ! εἰς ἐμὲ γλυκύτερον
 Παντὸς ἑτέρου, τέλος νῦν ἀνέτειλες.
 Τὴν χεῖρα δός μοι, φίλη, κι' ὄρκον ὁμοσον·
 Πλὴν ὄχι· χρεῖαν ἤδη ὄρκου παρὰ σοῦ

Δὲν ἔχω· σὲ γνωρίζω· τοῦτο μὲ ἀρκεῖ,
 Ὅτι τὸ εἶπες μόνον μὲ τὰ χεῖλη σου.
 Ψυχὴ μου, πλέε τώρα εἰς τὸ πέλαγος
 Τῆς εὐφροσύνης· λύπης ἤδη σκόπελοι
 Δὲν σὲ φοβίζου· παντελῶς· εὐφράνθητι
 Εἰς τὴν ἀγάπην· στρατιώτης δὲ πιστός
 Αὐτῆς γενοῦ, πρὸς ὄλεον τρέχων ὅπως ἀγνωστον
 Εἰς ὕλικους ἀνθρώπους.

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Νῦν δὲ μάρτυρας
 Συγκατανεύεις, Σέξτε, νὰ καλέσωμεν
 Ἐδῶ τὴν ἀδελφὴν μου καὶ τὰς φίλας μου
 Χριστιανὰς ; νὰ μάθουν ὅμοια κι' αὐταὶ
 Χριστιανὸς πῶς εἶσαι καὶ νυμφίος μου ;

ΣΕΞΤΟΣ.

Ὡ ! ναί· ποθῶ νὰ γείνη πανταχοῦ γνωστόν·
 Πλὴν ἄκουσον ! κι' ἐκεῖναι ὅμοια φρονοῦν ;
 Ὡς σὺ, πιστεύουσιν τὴν «ἀγάπην» ἐνθεοί ;

ΕΥΓΕΝΙΑ

Ἀπαραλλάκτως· οὐδὲ θέλει τις αὐτῶν
 Μυστήριον ἀγγεῖλει ἔξω τῶν θυρῶν.

ΣΕΞΤΟΣ.

Δοιπὸν ἄς ἔλθουν τάχιστα· τῆς γῆς δ' ἐγὼ
 Δὲν εἶμαι πλέον κάτοικος· ἐπάτησα
 Τὸν οὐρανόν, νομίζω· νέφη δὲ χρυσᾶ
 Περικοσμοῦσι τὴν ὠραίαν κόμην μου.

(Ἡ Εὐγενία ἀναχωρεῖ, καὶ μετ' ὀλίγον ἐπιστρέφει
 μετὰ τῆς ἀδελφῆς καὶ τῶν φίλων τῆς).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΣΕΞΤΟΣ, ΕΥΓΕΝΙΑ, ΛΣΠΑΣΙΑ καὶ χριστιαναί.

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Ἴδὲ τον, ἀδελφὴ μου· πῶς σοὶ φαίνεται
 Τανῦν ὁ Σέξτος ;

ΛΣΠΑΣΙΑ.

Ὡ θεέ ! Χριστιανός !
 Εἰς τὸν λαιμόν του φέρων τὸν σταυρὸν ἡμῶν !

ΕΥΓΕΝΙΑ.

Ὁνόματόν προσέτι ἀδελφὸν αὐτῶν.

ΑΣΠΑΣΙΑ.

Αἴ! τίς ἡμέρα μᾶλλον τυχῆς εὐτυχῆς
Ἄντειλεν; ὁ Σέξτος ἐγκατέλιπε λοιπὸν
τὴν τῶν εἰδώλων πίστιν; ὦ ἀπίστευτος
Χαρά! Πρὸς τὸν πατέρα τρέχω πάραυτα
τὰ πάντα νὰ μηνύσω· σεῖς δὲ, φίλαι μου,
Ἦδὴν τοῦ ὑμεναίου ἤδη ψάλλετε.

(Αἱ χριστιαναὶ νεάνιδες ψάλλουσι).

τὴν τύχην δὲν ἐζήλευσα μεγάλων βασιλέων,
οὐδ' ὡς ὁ Κροῖσος εὐτυχῆς ἐπόθησα νὰ γείνω
εἰς τῆς Παρθένου τὸν υἱὸν ἐπίστευσα καὶ ἐλπίζω
Ἄγνη νὰ ζήσω σύζυγον παρόμοιον νὰ λάβω·
ὦ Σέξτε! πόσον σήμερον μοὶ φαίνεται ὠραῖος,
οὐδὲν τοῦ κόσμου στόλισμα πλείοτερον σ' ἀρμόζει,
Ὅσον τὸ σύμβολον ἡμῶν, ὃ φέρεις εἰς τὸ στήθος.
τὴν Εὐγενίαν ζηλευτὴν κατέστησας εἰς πάσαι·
καὶ στέμμα μᾶλλον δὲν κοσμεῖ βασιλίσσαν, ὅπως
κοσμεῖ τὴν φίλην μας αὐτὸς ὁ στέφανος τοῦ γάμου,
Δι' οὗ θὰ στέψῃς τὴν ξανθὴν ὠραίαν κεφαλὴν τῆς,
καλῶν συμβίαν τὴν τὸ πρὶν πίστιν σου ἐρωμένην.
τῆς νύμφης πέπλος ὅμοια ποθῶ νὰ με κοσμήσῃ,
τὴν χεῖρα δ' εἰς χριστιανὸν ὡς σύζυγος νὰ δώσω·
μακρὰν, μακρὰν τῶν ἐθνικῶν ἐπιθυμῶ νὰ ζήσω,
λατρεύουσα τὸν ἐπὶ γῆς θεὸν ἐπιφανέντα,
καὶ σύνθημά μου ἔχουσα « τὰλλήλους ἀγαπᾶτε ».

Ι. Φ. ΙΟΥΛΙΟΥ ΣΜΙΤ

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ τοῦ σεισμοῦ τοῦ γενομένου τὴν 20 Ἰου-
λίου (1 Αὐγούστου),

μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ

ὑπὸ ΗΡ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ.

Προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως με-
ταβάς εἰς αὐτοὺς τοὺς σεισθέντας τόπους ἀνα-
λάβω πρώτην τιὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος διακρίβωσιν
τῶν ἐνεργειῶν τοῦ σεισμοῦ τούτου, ἔπραξα
ταῦτα ἐπὶ μέρους τῆς Φωκίδος συνεπιλαμβάνο-
μένων τοῦ ἔργου καὶ τῶν κυρίων Χρηστομάνου,
Ι. Ζιμβρακάκη καὶ Μουσουλδάκη. Διήρκεσε δὲ ἡ
ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ σεισθέντα χωρία ἀποδημία
μου καὶ ἡ ἔρευνα ἀπὸ τῆς 3 μέχρι τῆς 7
Αὐγούστου, μεταβάνας ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Καλα-
μακίου καὶ Κορίνθου εἰς Γαλαξείδιον, Ἰτέαν,
Χρυσὸν καὶ Δελφούς. Ἐπειδὴ δὲ ἔλλειψις χρό-

νου δὲν ἐπέτρεψε νὰ προπαρασκευάσωμεν καὶ
φέρωμεν πάντα τὰ ἐπιστημονικῶς ἀπαιτούμενα,
ἐλάβομεν μεθ' ἡμῶν μόνον ὅσα τούτων ἀναγκαιότατα.
καὶ ὁ μὲν κύρ. Χρηστομάνος ἔλαβε
μεθ' ἑαυτοῦ, πλὴν ὀργάνων τινῶν χημικῶν καὶ
ἐν φορτίνειον βαρόμετρον, ἐγὼ δὲ ἐν βουρδῶ-
νειον μεταλλικὸν βιρόμετρον, ἐν θερμόμετρον,
καὶ ἐν γωνιόμετρον. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ
ἀμφότεροι μὲν ἐκάμνομεν τὰς βιρομετρικὰς πα-
ρατηρήσεις, ἀλλὰ τὰ ἐκ τούτων ἐξακτέα δὲν
ἔγεινεν εἰσέτι δυνατὸν νὰ υπολογισθῶμεν, καὶ
διὰ τοῦτο ὅσα ἐν ταῖς ἐξῆς ἀναφέρονται τόποις
ὑπὲρ τῆς θαλάσσης τὴν ἐπιφάνειαν ὑψη εἶνε
εἰλημμένα ἐκ προγενεστέρων ὑψομετρήσεων, γενο-
μένων ὑπ' ἐμοῦ τῷ 1862. Αἱ δ' ἐξῆς λεπτο-
μερῶς λεγόμεναι ἰδιάζουσαι τοῦ ἐδάφους κινή-
σεις καὶ οἱ ἀκουόμενοι ὑπὸ γῆν βόβοι ἐν ταῖς
σεισμοῖς τούτοις στηρίζονται εἰς ὅσας ἐγὼ νύκτα
ἐπιστῶν τὴν προσοχὴν ἀντελήφθην ἐν Ἰτέᾳ καὶ
Χρυσῷ, μὴ δυνατοῦ ὄντος τὴν ἡμέραν ἐντρυγῶς
νὰ ἀντιλαμβάνηται τις τοιούτων ἀντιλήψεων,
τῶν αἰσθητηρίων προσβαλλομένων συγχρόνως
καὶ ὑπὸ παντοίων ἄλλων προσβολῶν.

Ἐπειδὴ ἐκτενεστέρᾳ ἔκθεσις περὶ τοῦ σει-
σμοῦ τούτου νὰ γραφῆθῃ θέλει εἶναι δυνατὸν,
ἀφοῦ λάβωμεν πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ βα-
σιλείου ἀναγραφὰς παρατηρήσεων πολυαρίθ-
μους, ἡ πρῶτα ἔκθεσις θεωρητέα ὡς μερικὴ
τις, καὶ τοὶ ἀκριβῆς οὔσα ἐν ταῖς καθ' ἕκαστον
αὐτῆς. Δὲν εἶναι δὲ ἔργον τῆς ἀποσταλείσης εἰς
τὰ σεισθέντα μέρη ἐπιτροπῆς νὰ ἐξηγήσῃ τὰς
αἰτίας τοῦ σεισμοῦ, ἢ νὰ προσθέσῃ πρὸς ταῖς
ἤδη ὑπαρχούσας καὶ ἄλλας νέας περὶ τοῦ δει-
νοῦ τούτου τῆς φύσεως φαινομένου ὑποθέσεις,
ἀλλὰ μόνον νὰ ἐκθέσῃ μὲν ἐν τάξει τὰς γενο-
μένας παρατηρήσεις, νὰ παραβάλλῃ δ' αὐτὰς πρὸς
τε ἀλλήλας καὶ πρὸς ἄλλας, καὶ ἐκ τοῦ ἐξ-
γομένου ἐκ πασῶν νὰ συμπεράνῃ τὰ ἀμέσως ἐξ
αὐτῶν ἐπόμενα συμπεράσματα.

Ἡ μὲν χρονολογία ἐν ταῖς ἐξῆς ἐννεῖται κατὰ
τὸ νεώτερον καλανδᾶριον, τὰ δὲ τῆς θερμοκρα-
σίης κατὰ τὸ Κελσιακὸν θερμόμετρον· ἀρχόμεθα
δὲ τῆς τῶν παρατηρημάτων ἐκθέσεως προτάσ-
σοντες σύντομά τινα περὶ αὐτῆς τῆς χώρας ἣν
εἶδομεν.

Πρὸς νότον τοῦ μεγάλου καὶ περὶ τοὺς 8,000
πόδας Παρισιακοῦ ὑψηλοῦ καὶ ἀσβεστολιθικοῦ
ὄρους Παρνασσοῦ διατείνει βαθεῖα ἢ διαρρέομένη
ὑπὸ τοῦ Πλειςυῦ κοιλάς. τὸ ποτάμιον δὲ τοῦτο
διαβαίνειν παρὰ τὰ νοτιοδυτικὰ τῶν Δελφῶν καὶ